

Završena koncertna sezona 2006./2007. Cantus Ansambla

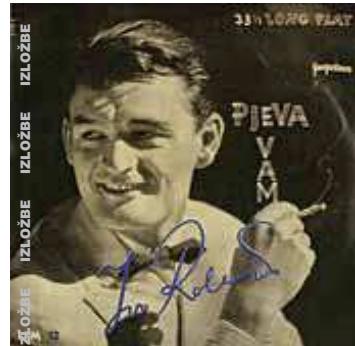
PRAIZVEDBA I NOVI REPERTOARNI NASLOVI NA POSLJEDNJEM KONCERTU

Piše: Sanja Raca

Koncert Cantus Ansambla održan je 14. svibnja u suradnji s festivalom Šamoborska glazbena jesen bio je posljednji u ciklusu Cantus

Svibanjski koncert donio je prvu zagrebačku izvedbu opusa *Koha pér kongé* za gitaru i komorni ansambl koji je V. Nježić napisao za solista P. Čekua, pobjednika natjecanja

instrument koji se nije mogao nositi sa snažnijima od sebe. Uz ova dva djela, Cantus Ansambl i dirigent predstavili su Revueltasov karuselski *Ocho por radio*, njihov stalni, vrlo

& Lisinski. Premijerna sezona sa šest praizvedbi (A. Klobučar, S. Majurec Zanata, M. Ruždjak, D. Detoni, O. Jelaska, B. Šipuš), nizom solista i s dirigentima, B. Šipušem, M. Tarbukom, T. Bilićem i L. Pfaffom pokazala se kao odlična i perspektivna akvizicija matičnog HDS-a, a najviše umjetničkog voditelja B. Šipuša koji je cijeli projekt potakao, oblikovao i postavio na zdrave noge. Ukupno 15 skladbi hrvatskih skladatelja stoji u ravnomjernom odnosu prema izvedbama inozemnih autora po čemu Cantus Ansambl na cijeloj nacionalnoj glazbenoj sceni prednjači potpuno definiranim projektom promocije hrvatskog suvremenog stvaralaštva (u zemlji i inozemstvu). Najava sezone 2007./2008. doslovno potvrđuje njihovu radikalnu umjetničku platformu »radi, stvara, postavi pravila i odredi vrijeme«.

održanog u okviru samoborskog festivala. Skladba čija je vodeća dionica više koloristički tvorila jednu od boja unutar ansambl situacija, nego što je razdvajala partituru na istaknuti udio solista i njegovih partnera, komornog ansambla, iznenadila je odsutnošću odnosa prema iznimnom talentu mladog gitarista. Prigušena svijetla likovno-asketske teksture učinila su *Vrijeme za pjesmu* (hrvatski naziv) meditativnom fantazijom različenih i otvorenih glazbenih ploha. Kao predtekst praizvedenoj partituri *San B. Šipuša* za mezosoprano i komorni ansambl (solistica V. Burić, poezija V. Pope i B. Miljkovića) poslužilo je jedno rano skladateljevo djelo, gotovo skica napisana za glasovir. Iz nje je izrasla prilično ospesina i zahrjevna grada čija sočnost zasljužuje daljnje izvedbene inačice koje bi je vodile pročišćenju kako bi pjevani dio pjesničkog predloška dobio jasniji prostor. Snažni perkusionistički dio (osobito atraktivan) i uopće dominantnost instrumentalnog sastava prekrija je vokalni

uspješni dio repertoara i dvije nove repertoarne skladbe, *Ebony Concerto* I. Stravinskog (solist D. Brozić) i Hindemithovu *Komornu glazbu* br. 1, op. 24. Nakon uspješne interpretacije njegove *Komorne glazbe* br. 3, op. 36, br. 2 s E. Dindom koja pripada izvedbenim vrhuncima Ansambla, mudar odabir opusa iz 1945. i 1922. pokazuje i razmjere umjetničkog i interpretativnog zanimanja. Cantusovaca prema antologiskim ostvarenjima prosloga stoljeća. Time se ističu kao glazbenici koji drže i do edukativne dimenzije vlastita djelovanja, kakva će biti njihova srpsanska grožnjanska radionica koju posvećuju radu s mladim skladateljima, dirigentima i glazbenicima.

Prihod s koncerta nazvana »Samo u snu...« bio je namijenjen Glazbenoj školi u Slavonskoj Požegi kao pomoć u nabavi glazbeno-edukacijskog programa *Sibelius*. U inicijativi je sudjelovao i Rotary club Zagreb.

Najava sezone koncertnog ciklusa Cantus Ansambl & Lisinski 2007./2008.

Mađa dvorana Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog

17. rujna 2007. — »Iz domaće kuhinje«

Program: Dubravko Detoni, Miro Dobrovolny*, Josip Magdić*, Milko Kelemen, Ivo Josipović*. Dirigent: Berislav Šipuš. Solist: Jasen Chelfi, violončelo

12. studenoga 2007. — »Kroz srednju Europu«

Program: Stanko Horvat*, Šrđan Dedić*, Arnold Schönberg, Giampaolo Coral, Ante Krešaurek. Dirigent: Berislav Šipuš. Solist: Dunja Vejzović, Martina Zadro, soprano

4. veljače 2008. — »Numerus & Alea«

Program: Karheinz Stockhausen (u povodu 80. rođendana), Luciano Berio, Giorgio Gaslini*, Berislav Šipuš, Nikolaus A. Huber. Dirigent: Johannes Kalitzke. Gosti: Ratko Vojteček, klarinet, Saša Nestorović, saksofoni, Zoran Šćekić, gitare, Igor Lešnik, udaraljke, Marko Ciciliani, no–input mixe. Solist: Roberto Fabrizziani, flauta

18. ožujka 2008. — »Učitelj i njegov učenik«

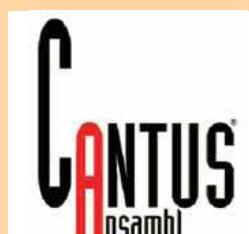
Program: Olivier Messiaen (100. obljetnica rođenja), Pierre Boulez. Dirigent: Luca Pfaff. Solist: Dörde Stanetti, glasovir. Gosti: Ivana Kladarin, sopran, Danijela Petrić, glasovir

21. travnja 2008. — »Schönberg & Next Generation«

Program: Arnold Schönberg, Bruno Mantovani, Thomas Ades, Osvaldo Goliev, Zlatko Tanodi*, Mladen Tarbuk. Dirigent: Aleksandar Kalajdić. Recitator: Šreten Mokrović

19. svibnja 2008. — »Put oko svijeta«

Program: Edgard Varese, Michael Pepa*, Frano Đurović, Tang Jian-Ping. Dirigent: Berislav Šipuš. Solisti: Zrinka Ivančić, glasovir, Dani Bošnjak, flauta

Multimedijalna izložba *Mister Morgen — Ivo Robić* u Muzeju grada Zagreba

MISTER MORGEN SE VRATIO KUĆI

Piše: Maja Sabolić

»Što večeras toliko finog svijeta traži na Gornjem Gradu«, pitao se zbnjeno službenik. Uspinjače toga ponedjeljka, 4. svibnja. Saznavši da se radi o otvorenju izložbe u spomen na Ivo Robića, sa zadovoljstvom je komentirao: »Ah da, naš Ivec kaj je proslavil golubove.« Zaista, u atriju Muzeja grada Zagreba toga sparnog predvečerija ni pokoj kap kiše nije sprječila mnogobrojne štovatelje, prijatelje i kolege osobno odati počast najvećemu od njih, onome koji je otvarao putove svima koji su ga slijedili, stvorio nenadmašan diskografski opus, blistavu međunarodnu karijeru te pritom ostao jednostavan, skroman i samozatajan.

Dvadesetak dana ranije, u istom prostoru, predstavljen je kompaktни disk *Samo jednom se ljubi — Tribute to Ivo Robić*. Na inicijativu Roberta Marekovića i njegovih Swingersa, prvaci hrvatske popularne scene, od Olivera Dragovića i Tedija Spalata do Nine Badrić, sestara Husar i Massima, obradili su trinaest odabranih pesama medu Robićevim najpoznatijim.

Multimedijalna izložba sadrži više od 600 eksponata: ploča, plakata, fotografija, ti-skovnih napisa, nagrada i osobnih predmeta. Pritom niz multimedijalnih instalacija približava Robićevu glazbeno djelo, otkriva omiljeni kutak sobe u zagrebačkom stanu, nude videozapise i notne partiture... pa kroz te zaustavljene trenutke lako i ugđeno u sjećanje vraćamo mnoge od međaš poslijeratne hrvatske zabavne glazbe. Robić je bio i prvi hrvatski pjevač u povijesti koji je, prisjetili su se toga govornici na otvorenju, pjevajući na njemačkom jeziku stigao do vrhnaca američkih i europskih top-lista. A prvi pobjednik Zagrebačkog festivala i veterani svih naših ostalih glazbenih smotri, od Opatije, Splita i MIK-a do Krapine, Požege i Pitomače, napisali su je sām preko stotinu skladbi. Za zlatnu zvijezdu s njegovim imenom u opatijskoj Aleji slavnih možda bi bile dovoljne i *Samo jednom se ljubi te Srce, laku noć*, ali autori izložbe Vesna Leiner, Maja Šojat-Bikić i Boris Mašić te su već uz oživljene vječne napjeve u izvedbi Tonija Kljakovića, Zdenke Vučković, Elvire Voće, Radeka Brodarca, Mire Ungara, Višnje Korbar, Danija Stipanićeva i glasovirsku pratnju prof. Stjepana Mihaljinca, znali da su napravili golem i vrijedan posao za onu marginalnu hrvatsku kulturu, za trominutnu popevku i slager, za vrijeme kad je Ivo Robić stvarao tu povijest. Laku noć, maestro, laku noć!

